

NGƯỜI TỤNG PHÚ

TÚ BIÊN

Sương rơi trước ngõ,
Tuyết rụng vườn sau.
Vừa qua nhiệm kỳ chú Chuột,
Lại đến niên lịch con Trâu.
Mơ cảnh cũ giao mùa, ngàn hoa xinh trở sắc,
Mộng trời xưa trở tiết, muôn bướm đẹp khoe màu.
Xuân viên xứ, cách quê cha nửa vòng trái đất, Mậu Tý đi,
ta cụng ly đưa tiễn,
Tết tha phương, xa đất tổ muôn dặm đại dương, Kỷ Sửu đến,
mình nâng chén đón chào.

Đầy niềm hoan lạc,
Cạn nỗi u sầu.
Khai bút mấy dòng trách Tý,
Gieo vần đôi chữ khen Ngưu.
Chuột đỏ gây cảnh cơ hàn, nhiều người đòi triệt hạ,
Trâu vàng tạo đời no ấm, lắm kẻ muốn đề cao.
Tròn trung với chủ, chẳng nài gian khổ,
quyết xới tung miền đất cạn,
Vẹn nghĩa cùng người, không quản nhọc nhằn,
thề cày nát chôn đồng sâu.
Chí phẫn đấu tựa non cao, san bằng trở lực để khai phá đất đai,
đem hạnh phúc đến nhân dân, đĩa, vắt đeo không nghe nói,
Lòng hy sinh như biển cả, chà đạp chông gai mong mở mang bờ cõi,
tạo tương lai cho Tổ quốc, muối, mòng cắn chẳng biết đau.
Phố phường chẳng thích,
Thành thị không cầu.
Vui với cánh đồng lắm mẫu,
Thú cùng vùng đất nhiều sào.
Thi gan cùng sương gió, dù mang ách vẫn một đường ngẩng mặt,
Độ sức với nắng mưa, dầu nhót chuồng nào hai dạ quay đầu.
Thường tắm ao tù, ngủ bụi với rơm khô, tinh thần luôn thoải mái,

